

ת"פ 38673/12/14 - מדינת ישראל, באמצעות שלוחת תביעות חיפה נגד סאמר ואכד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 38673-12-14 מדינת ישראל נ' ואכד
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
סאמר ואכד
באמצעות הסניגוריה הציבורית
ע"י בא כוחו עו"ד ליאור בר זוהר

הכרעת דין

כללי:

כנגד הנאשם, הוגש כתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות של **חבלה במזיד ברכב** - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); **החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה** - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין; **פציעה כשעברין מזוין** - עבירה לפי סעיף 334 + 335 (א) (1) לחוק העונשין; **והסגת גבול כדי לעבור עבירה** - לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

עפ"י הנתען בכתב האישום, בתאריך 6.10.10, סמוך לשעה 00:20, ברחוב הנטקה 66 בחיפה (להלן: **הבניין**), בחניון גרם הנאשם נזק במזיד לשלושת גלגלי רכבו של ג' א' (להלן: **המתלון**) באופן שניקב באמצעות חפץ חד מסוג אולר "לדרמן" (להלן: "הלדרמן"), שלושה מגלגלי הרכב. במעמד זה וכאשר הופתע הנאשם על ידי המתלון ושני ילדיו הבגירים אשר הבחינו בנאשם ממרפסת דירתם וירדו אל החניון בעקבותיו, החל בין הצדדים עימות פיזי במהלכו דקר הנאשם את המתלון בבטנו באמצעות הלדרמן בו אחז.

במעשיו האמורים לעיל, החזיק הנאשם בלדרמן שהינה סכין שבכוחה לדקור ולחתוך, זאת עשה מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולמטרה שאינה כשרה וכן פצע את המתלון שלא כדין, בנסיבות מחמירות, כאשר הנאשם נושא נשק קר.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלון פצע דקירה באורך 5 מ"מ ברום הבטן. כתוצאה ממעשי הנאשם נאלץ המתלון להחליף ארבעת גלגלי הרכב שצוין לעיל בעלות של 1,200 ₪. הנאשם במעשיו נכנס לנכס - חניון הבית המשותף בבניין ולחנייה פרטית של המתלון, כדי להפחיד, להחזיק בנכס ולעבור עבירה.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי הוא אינו מכיר את המתלוננים, הוא הותקף על ידם בצורה ברוטלית באלימות פיזית קשה, תוך שהם משתמשים בגז מדמיע. כמו כן, כפר הנאשם שגרם חבלה כלשהי לצמיגי מכונית המתלונן.

פרשת התביעה:

המאשימה העידה את שלושת המתלוננים המעורבים באירוע, כמו כן הוגשו בהסכמה ראיות שונות בינה הודעותיהם של העדים הגב' מיכל הק (סומנה ת/1), מר נועם אשכנזי (סומנה ת/2) מר ברודרמן (סומנה ת/6) והעד מר שלמה ז'ולקובר (סומנה ת/3) הוגשו בהסכמה.

עדות המתלונן - מר ג' א' (להלן: "ג"):

ג' הינו בעל עסק בתחום המיחזור. לפני כן עבד בעירייה במשך 17 שנה. תפקידו האחרון בעירייה היה מנהל אגף התברואה בעיר. הוא מתגורר בבית משותף ברח' הנטקה 66. חניית רכבו נמצאת בכניסה לבית המשותף, ורשומה על שמו בלשכת רישום המקרקעין.

הרקע לאירוע, הוא נקמנות, סיפר ג'. בהזדמנות קודמת ניקבו את כל ארבעת הצמיגים ברכבו וכן את הצמיגים של השכן לידו. בתחילה הם לא הצליחו להבין מה הסיבה, וסברו כי מדובר במעשה קונדס, תלונה הוגשה במשטרה. לאחר זמן קצר נוקבו שוב ארבעת הצמיגים במכוניתו, ואז החל לחשוד, כי הדבר מכון כלפיו. כאשר ניסה לחשוב מהי הסיבה, נזכר כי היה לו עימות עם עובד לשעבר שלו בעירייה, בשם עומר זידאן, שהואשם בבית המשפט בגניבת דלק. לדבריו, הוא תפס אותו גונב דלק ממכוניות בעירייה, והגיש נגדו תלונה במשטרה. עוד מסר, כי אותו אדם פנה אליו בצורה תוקפנית כאשר נפגש עמו במקרה, ואמר לו "אני אדאג שיעיפו אותך" ועוד, אך הוא לא יחס לכך חשיבות.

בהמשך, התקשר לאנשים נוספים אשר היו שותפים לעניין הגילוי; הוא התקשר למר נועם אשכנזי, אשר סיפר לו, כי גם לו דקרו את הצמיגים, וכן לשלמה ז'ולקובר שהיה קצין הבטיחות, ואז הבין שמדובר במעשה מכון. לאחר האירועים הללו פנה למשטרה וביקש עזרה, אך המשטרה התעלמה ולא טיפלה לדבריו בבקשתו, ולכן הבין שהדרך היחידה לטפל בזה היא לתעד את האירוע ולכן הוא נערך בהתאם.

בליל האירוע המתלונן וילדיו תצפתו מהגינה על החניון, וכאשר הבחינו במישהו נכנס לחניון ירדו למטה עם המצלמה ועם תרסיס פלפל. כאשר ירדו לשביל שמוביל לחנייה, זיהו את הנאשם כורע ליד הרכב שלו. הנאשם הבחין בהם. אחד מילדיו אמר לו בציניות, "תמשיך לעשות מה שאתה עושה", והנאשם הסתובב והתחיל להתקדם לעברם. הם אמרו לו לעצור ולחכות שהמשטרה תגיע והוא המשיך להתקדם. באותו רגע הבחין שיש לו ביד כלי אותו זיהה כסכין. ג' טוען שפנה לנאשם ואמר לו פעם נוספת לעצור אך הוא לא שעה לקריאותיו, והמשיך להתקרב, ובאותו שלב התקדם ג' לגיוון בנו ל' על מנת להגן עליו מפני הנאשם, ומכאן החל מאבק.

ג' אחז בנאשם בחולצה וניסה להרחיק את היד שלו, השניים נאבקו כאשר ע' בנו מצלם תמונות מהמאבק, ואילו בנו ל' מתיז תרסיס פלפל על שניהם. ג' טוען שאמר לנאשם לעזוב את הסכין, אך הוא לא עשה זאת. לדבריו, צעק להתקשר למשטרה כי "יש פה פורץ". לדבריו, נאבק בנאשם על מנת לחלץ את הסכין מידיו של הנאשם.

בסופו של דבר הצליחו השלושה לרתק את הנאשם ולהשכיבו על המדרכה, אך הוא עדיין לא הרפה מהסכין. הם דרשו ממנו וצעקו שיניח לסכין, ישתף פעולה ויחכה למשטרה. לאחר הגעת המשטרה למקום, חש שנפגע. הוא בדק ומצא כי נדקר בבטן. לשאלת בית המשפט הבהיר ג' כי ראה שהנאשם אחז "לדרמן" בידו, כאשר אחד הדוקרנים שלו פתוח (הודעות המתלון במשטרה הוגשו (ת/12-16).

עד התביעה מר ל' א' (בנו של המתלון - (להלן: "ל'")):

ל' תיאר דברים דומים לאלו של אביו אודות התרחשות האירועים. הוא הוסיף, כי כאשר ירד לחניה ראה את הנאשם רוכן לצד הגלגל הימני של הרכב של הוריו, כאשר הוא מחזיק בידו דבר מה, שאחר כך הבין שהיה מדובר בדוקרן, בו השתמש כדי לנקב את הצמיגים הימניים קדמי של הרכב. לשאלת בית המשפט האם ראה את הנאשם מגיע, רוכן ודוקר, השיב כי שמע יציאה של אויר, אחרי הפעולה של הדקירה. תוך כדי שירד במדרגות, שמע רעש, לא ידע שזה מה ששמע. כשראה את הנאשם רוכן, ליד הגלגלים הבין מה עשה. לדבריו ראה ניקוב של גלגל אחד. הגלגל הימני הקדמי זה הגלגל היחיד שראה אותו דוקר, כאשר הנאשם אינו מבחין בו, אלא הוא עם הגב אליו. עוד מסר כי גז הפלפל היה שלוף בידו לאורך כל הזמן, ביד ימין. הוא התיז אותו על הנאשם בתגובה לכך שהנאשם התקרב לכיוון אביו באופן מאיים עם הסכין בידו (הודעות העד הוגשו (ת/17-20).

העד מר ע' א' (בנו של המתלון - (להלן: "ע'")):

ע' חזר ותיאר אף הוא דברים דומים למה שתיארו אחיו ל' ואביו. ע' הוא זה שתצפת על חניית הרכב מהדירה והבחין בנאשם מגיע לבניין. בנוסף, מסר כי במהלך המאבק בין אביו לנאשם ראה את אביו מקבל מכה בבטן ומתכופף בעקבותיה. בנוסף, מסר ע' כי במכנסיו, שהיו לדבריו מכנסי עבודה שלו, אזיקונים שנועדו לתפוס כבלים של מחשב, ובאמצעותם ניסו לאזוק את הנאשם.

עדי תביעה נוספים:

עוד העידו עדי התביעה מר נועם אשכנזי ומר שלמה ז'ולקובר. שניהם מסרו עדות אודות אירועים בהם נוקבו צמיגי רכבם, כאשר העד מר אשכנזי מסר, כי ניקבו לו את הצמיגים פעמיים, ופעם נוספת גרמו לנזק למכסה המנוע במכשיר כהה. מר ז'ולקובר מסר, כי ניקבו לו ארבעה צמיגים. שניהם טענו לקיומו של קשר בין האירועים הללו לפרשה של גניבת דלק שאירעה בעירייה. יודגש, למן הסר ספק, כי עם כל הכבוד לשניים, בית המשפט לא יכול ליתן משקל כלשהו לעדויות סברה.

הודעות העד הוגשו (ת/21-23) וכן מזכר שערך העד מיום 7.10.10 לגבי צילום התמונות (ת/24) ותקליטור עם התמונות שצילם ע' (ת/25).

כמו כן העיד השכן של ג', מר אליעזר ברודרמן, אשר מסר כי אינו מכיר את הנאשם או את ג'. הוא גר בקרבת מקום ושמע צעקות בלילה, הוא שמע שצעקו "**תזעיקו משטרה**" וכן ראה התרחשות מסוימת אך לא ברמה פרטנית.

עוד העידו החוקרים בתיק, מר שי לוי, מר גל חוף והחוקרת קירה גליקמן, אשר מסרו מידע אודות פעולות החקירה שבוצעו וכן אודות הטיפול באירוע.

פרשת ההגנה

עדות הנאשם:

הנאשם מסר כי באותו ערב, מס' שעות לפני האירוע, פגש בחורה בעיר התחתית בהדר. הם קבעו שיפגשו בביתה, אשר לטענתו, נמצא בסמוך לכתובתו של ג' ברח' הנטקה. הנאשם לקח מונית לרחוב הנטקה, וירד ממנה כ- 200 מטר לפני כתובת ביתה של אותה בחורה אליה הלך. הוא המשיך ברגל לביתה, כאשר הוא בוחן, לדבריו, כל רכב שעובר, אם זאת הבחורה שפגש. לפתע, בעודו פוסע ברחוב, חש במשהו חד מתכתי נצמד לו לגב, ומישהו אומר לו מאחוריו "**אקדח לא לזוז**". אותו תוקף הוציא לו לדבריו את הארנק מכיסו האחורי, ואז שמע קול נוסף שאומר "**אבא יש לו הרבה כסף בארנק**". לפתע, ריססו אותו בגז פלפל. אחד התוקפים משך ברגלו, הם הורידו לו את הנעליים ומשכו אותו מהמכנסים, והחלו לבעוט בו. הוא בעט בהם בחזרה ככל שיכול והחל להיאבק בהם, אך לא ראה כלום בגלל גז הפלפל. עוד מסר, כי לקח את הגז מהידיים שלהם וזרק אותו. בהמשך תיאר שהרגיש שהוא מתעלף, שיושבים עליו, כאשר אחד דורך עליו עם הרגל על הפנים וכן ששמע קול אומר "**אמא תצלמי**".

אשר לטענה כי נכנס לחניית המתלוננים וניקב להם את הצמיגים, הכחיש הנאשם וטען כי לא היה דבר כזה והוא לא מכיר אותם. הנאשם מסר, כי בהמשך הגיעה המשטרה, ושמע את השוטרת אומרת למתלוננים "**אסור לכם לעשות את זה**". בהמשך מסר, כי לקחו אותו לתחנה, הוא בא בתור מתלון וחקרו אותו, לטענתו לא הזהירו אותו לפני החקירה. עוד מסר כי באותה הסיטואציה הוא דימם, היו לו כאבים בחזה, בצלעות, שפשופים במצח, בברכיים, בידים ובאצבעות. בשעות הבוקר הגיע לבית החולים, לאחר החקירה ולאחר שהתלון על כאבים. הנאשם מסר כי אינו זוכר כלום מהחקירה שלו.

הנאשם מסר כי שאלו אותו אם פינצ'ר גלגלים והשיב בשלילה. לשאלת בית המשפט, האם מסר למשטרה את הפרטים של אותה הבחורה שלדבריו בגללה הגיע למקום ושאותה היה אמור לפגוש, מסר שלא מסר מכיוון שלא רצה לסבך אותה, היות והיא נשואה, וכאשר פנה אליה שתבוא ותמסור עדות, אמרה לו שלא יערב אותה, שהיא עברה משם וראתה משטרה, ראתה אותו עם איזיקים והמשיכה. כן אמרה לו, לדבריו, שלא יספר עליה, ושהיא תגיד שהיא לא ראתה אותו ולא מכירה אותו.

לשאלת בית המשפט, מסר הנאשם, כי אינו מכיר את המתלוננים ולא את מקום העבודה של המתלונן. הנאשם שלל את גרסת המתלוננים, הכחיש את ניקוב הצמיגים ומסר כי המתלוננים עשו זאת בגלל שהסתבכו עם התקיפה שלו והיו צריכים מניע. לשאלת בית המשפט מדוע יתקפו אותו, השיב כי אין לו הסבר.

עוד תיאר הנאשם כיצד סילק את "הלדרמן" מהידיים של המתלוננים, באופן שלקח את היד של ג', לחץ עליה, חילץ את האולר וזרק אותו. הוא טען, כי לא ראה כלום, בשל תרסיס הגז, ולמעשה לא הבין שיש סכין בידו של ג'. כאשר עומת עם עדות העד ברודרמן שמסר, כי שמע מישהו אומר "יש לו סכין תקראו למשטרה", מסר תחילה, כי זו צעקה של השכן, ולאחר מכן מסר שאף אחד לא צעק זאת. לשאלה האם ייתכן כי מישהו הציע לו כסף כדי שילך לבית המתלוננים וינקב להם את הצמיגים, השיב בשלילה.

דין והכרעה

הרקע וגדר המחלוקת:

חזית המחלוקת העובדתית רחבה. בעוד המתלוננים טוענים שהנאשם הגיע בכוונת מכוון לחצר הבית המשותף, לרכבם, על מנת לחבל בו תוך ניקוב הצמיגים כשהוא מצויד באולר לדרמן, טוען הנאשם כי הגיע לרחוב בנסיבות רומנטיות על מנת לפגוש, בביתה, בחורה שהכיר מוקדם יותר באותו ערב, הוא פסע לתומו ברחוב כאשר הותקף לפתע ע"י המתלוננים ששדדו אותו.

ברקע האירוע, על פי גרסת של ג' המתלונן, אירוע אחר של גניבת דלק שהתרחש בעיריית חיפה על ידי אדם אחר בשם זידאן (נגדו הוגש כתב אישום בעניין זה). המתלונן מסר כי צמיגי רכבו נוקבו מספר פעמים, כמו כן מסר כי כבר קרו מספר מקרים במקום עבודתו וכלפי מספר עובדים במקום, בהם נוקבו צמיגים ונעשו נזקים לרכבים וזאת, לשיטתם, כחלק מ"מסע נקמה" על הסגרת אותו אדם בשם זידאן בגין גניבת הדלק ממשאיות במקום.

התביעה מבססת את הוכחת עובדות כתב האישום על עדויות המתלוננים, על ראיות פורנזיות שהוגשו במהלך פרשת התביעה, וכן על עדויות של אנשים נוספים, אשר לא נוכחו בזמן האירוע עצמו, אך עדותם מחזקת לשיטתה את גרסת המתלוננים כפי שהוצגה בפני בית המשפט.

עתה, משסקרנו את עדויות המתלוננים, עדות הנאשם, הרקע לאירוע וגדר המחלוקת, נעבור לבחון את האירוע בראי אותן עדויות וחומר הראיות.

הסנת הגבול לחניין הבניין, החזקת הסכין וניקוב צמיגי הרכב:

ג' ושני בניו היו עדי התביעה העיקריים בתיק זה. ג' מסר, כי היה מנהל אגף התברואה בעיריית חיפה בזמנו, ובאותם זמנים, גילה, בשתי פעמים שונות, כי ארבעת צמיגי רכבו נוקבו. בעקבות כך, הגיש תלונה למשטרה, אך ללא הועיל. לפיכך, מצא ג' לנכון, לארגן, יחד עם שני בניו, משמרות, בהן יבצעו תצפיות על חניין בניין מגוריהם. את הודעתו

במשטרה אודות האירוע, מסר הנאשם כבר בהיותו בבית החולים ביום האירוע, כאשר קיבל טיפול רפואי לפציעתו, שם מסר את הדברים הבאים:

"...אני ושני ילדיי חיכינו לאדם שבאופן קבוע, בחודש האחרון, דקר לי את הצמיגים של רכבי...הסתכלנו לכיוון החניה מהגינה בדירה שלי. אחד הילדים שהיתה המשמרת שלו להסתכל העיר אותנו ואמר כי ראה מישהו נכנס לחניה. ירדנו שלושתנו למטה לחניה, אחד הילדים היה ראשון. ירדנו למטה במדרגות הבן הקטן ל' התקרב אליו במרחק מסוים ואמר לו "תמשיך לעשות מה שאתה רוצה". הילד הראשון ראה שהוא קורע את הצמיגים, דוקר את הצמיגים, היה לו משהו ביד..." (הודעה המתלונן מיום האירוע בשעה 2:00, בש'11-2).

במסגרת אותן משמרות שארגן ג' עם בניו על הבנין, ערך ערב אחד ע' תצפית ממרפסת בית הוריו, וראה את הגעתו של הנאשם לבנין המשותף, ואת כניסתו לאזור שביל הגישה של הבנין, וכך תיאר את הדברים:

"אני הסתכלתי מהמרפסת של בית הורי זה היה התור שלי לשמור ולעשות תצפית על השביל גישה לחנייה ואז ראיתי שהגיע רכב לבן פרטי...ואז ראיתי בחור שנראה בחושך עם התאורת רחוב של הבנין והרחוב בחור עם חזות ערבית הוא ירד מהרכב מהמושב ליד הנהג ואז שמעתי את הרכב נוסע ואני עקבתי אחרי הבחור שנכנס לשביל גישה של הבנין הלכתי בשקט נכנסתי הביתה והערתי את אבי ואחי הם ירדו למטה ואני לקחתי המצלמה, לצין שאני ראיתי את הבחור לראשונה שהוא הולך צמוד לרכב אחרי שהרכב עצר ואז הוא נכנס מיד לשביל גישה הוא היה במרחק של כ-2 מטר".

בהמשך לכך, מסרו ג' ובניו, כי ירדו לעבר החניון על מנת לתפוס את הנאשם בשעת מעשה, תוך שהם מצטיידים במצלמה לתעד את האירוע ובגז מדמיע להגנה עצמית. ג' שרטט במהלך עדותו תרשים (ת/4) ובו הוא מתאר היכן ממוקם בנין המגורים, החניון והרחוב וכן את אופן השתלשלות האירוע, היכן הם עמדו, והיכן עמד הנאשם במהלך ולאורך האירוע. ג' הבהיר כי החנייה בה חנה רכבו היא חנייה פרטית הרשומה על שמו בטאבו, וכי כל התקרית החלה בחנייה עצמה, כאשר הם ירדו למטה וראו את הנאשם רוכן ליד אחד הגלגלים (עמ' 15 לפרוטוקול, בשורות 26-28).

ל', אישר בהודעתו במשטרה ובעדותו בפני בית המשפט את הדברים שנאמרו על ידי אביו ואחיו ע', והוסיף כי ירד ראשון במדרגות וראה במו עיניו את הנאשם מנקב את צמיגי רכבו של אביו, כשהוא עומד בחניית הבית, וכך אמר:

"...ירדתי במדרגות ראשון ולקחתי עימי גז פלפל אחרי ירדו אבי ואחי ע'. כאשר הגעתי לחניה ראיתי בחור רוכן ליד גלגל ימין של הרכב של אבי ובאמצעות דוקרן שהחזיק בידו הימנית, דוקרן שהיה מכוסה בנרתיק מנומר כזה, ניקב את הצמיג הימני קדמי של הרכב של אבי. " (הודעת ל' א' מיום האירוע, שעה 10:14, בש' 3-6).

בנוסף לעדויות האלה, התמונות שהוגשו, אותן צילם ע' (ת/10) תומכות בגרסת המתלוננים, על כך שהעימות עם הנאשם היה בתוך שביל הגישה בבית. בתמונות ניתן לראות בבירור, כי הנאשם מחזיק בסכין, מכוסה בנרתיק מנומר, כפי שתואר על ידי העדים.

בתיק חוות דעת המלמדת כי צמיגי הרכב נוקבו בכלי חד והנקבים יכול ונעשו באמצעות אולר הלדרמן שנראה בתמונות בידיו של הנאשם. שילוב ראיות אלה יחד עם עדות המתלוננים, מובילה למסקנה כי הנאשם נכנס לבניין המשותף לתוך אזור החניון, לחניית רכבו של ג', וניקב את צמיגי הרכב, כפי שתואר על ידי המתלוננים. ל' השקיף עליו מנקב צמיג אחד והיתר שמעו רעש של אויר יוצא כאשר תצפתו עליו בחניון (ראו גם תמונות 9-16 בת/7).

מנגד, הנאשם טען שכלל לא הגיע לחניון ביתם של המתלוננים, אלא המתין במדרכת הרחוב לבחורה עימה היה אמור להיפגש באותו הערב, ובמהלך המתנתו, הותקף על ידי המתלונן לבניו, וכך תיאר את הדברים:

"בסביבות השעה שתיים עשרה ומשהו, אני עמדתי על המדרכה ברחוב הנטקה...אני חיכיתי במקום לבחורה שתאסוף אותי משם. שעה לפני או שעה ורבע לפני, אני שתיתי עם הבחורה הזאת כוסית וודקה בהדר, איפה מגדל הנביאים, אני פגשתי אותה שם בהדר במקרה וזאת פעם ראשונה שאני רואה אותה...פתאום שעמדתי על המדרכה ברחוב הנטקה, אני הרגשתי משהו מתכתי כאו (הערת חוקר- הנחקר מבציע על אזור העורף שלו) ושמעתי שמשו אומר לי, זה אקדח, לא לזוז, תשכב על הרצפה ואז בא עוד משהו מקדימה וריסס אותי בגז, פתאום, אני הרגשתי משהו חד, כמו מסמר, על הגב שלי, ואז אני שכבתי על הבטן שלי ואז אותם אנשים סובבו לי את הידיים מאחורי הגב וקשרו לי את הידיים...ואז הם החלו לבעוט בי...בן אדם אחד, דרך לי עם רגל אחת שלו, על הפנים שלי ובחור נוסף בעט בי בכל חלקי הגוף שלי ואז שוב פעם הם לא שמעו והמשיכו לתקוף אותי. הם ממש חנקו אותי עם הידיים על הצוואר שלי (הערת חוקר- אני לא מבחין בסימנים אדומים באזור הצוואר של החשוד), הם המשיכו לתקוף אותי, עד שהגיעה הניידת." (ראה הודעת חשוד מיום האירוע בשעה 4:00, בש' 7-30).

יודגש, כי הנאשם קושר עצמו לנוכחותו בחניון הבית המשותף, אם כי, לטענתו, הוא נגרר לשם מהמדרכה על ידי המתלוננים, ובלשונו: **"הם תפסו אותי והרימו אותי לתוך החנייה..."** (הודעת הנאשם מיום 7.10.10 בש' 51).

כלומר, לדברי הנאשם, שלושת המתלוננים ארבו לו ברחוב הנטקה, אחד מהם מצוייד באקדח, הם הצמידו לו משהו חד "כמו מסמר" לגב, השכיבו אותו לריצפה, תקפו אותו במכות, הרימו אותו מהרחוב ולקחו אותו מהרחוב לחניון הבית המשותף. כאשר התבקש ליתן איזשהו הסבר הגיוני לתקיפה טען: **"אין לי שום דעה, מחשבה, מדוע הם תקפו אותי"** (עמ' 78 לפרוטוקול' בשורה 19),

מחומר הראיות עולה בבירור כי הנאשם הגיע מצויד בסכין למקום. הסכין היתה בידו כאשר התעמת עם ג'. ג' מסר בהודעתו הראשונית, כאשר תיאר את העימות: **"... ואז אמרתי יש לו סכין... כל הזמן אמרתי שיש לו סכין"**, ת/12 (בש' 15-17). השכן, מר ברודרמן, מסר כי שמע קריאות של **"הצילו יש לו סכין...תקראו למשטרה..."** (ראה הודעה ת/6 בש' 4). כאשר עומת הנאשם עם עדות זו, מסר תחילה, כי אכן מדובר בצעקה של השכן, אך לאחר מכן מסר, שאף אחד לא צעק זאת. ברור, מחומר הראיות והעדויות שבפני בית המשפט, כי המתלוננים הם אלו אשר קראו את אותן קריאות עזרה, ולא הנאשם עצמו. הדבר מתיישב היטב עם מכלול העדויות בתיק וסותר את גרסתו של הנאשם.

כאשר עומת הנאשם עם הטענה, כי הוא אחראי על ניקוב צמיגי רכבו של המתלונן וכי הוא נתפס בכף ולכן נשמעו צעקות להזעיק את המשטרה למקום, הכחיש את המיוחס לו, ומסר כי המתלוננים עצמם הם שניקבו את הצמיגים על מנת ליצור לעצמם מניע לתקיפתו. מדובר בגרסה חסרת היגיון שלא מצאתי לה אחיזה כלשהי בחומר הראיות ואשר אינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק.

הסבריו של הנאשם היו קשים על בית המשפט. הנאשם טוען שהוא הותקף על ידי המתלוננים ברחוב, ללא כל סיבה, כשהוא פוסע שם לתומו, ממתין לפגישה עם בחורה עלומה, ובהמשך גרסתו התפתחה, ומתקיפה "סתם" טען שניסו לשדוד אותו הוציאו את ארנקו ובחנו כמה כסף יש לו בארנק.

לאור האמור, אני מאמץ את גרסת המתלוננים, באשר לאירוע הכניסה לחניון הרכבים, החזקת סכין הלדרמן וניקוב צמיגי רכבו, גרסה שהינה מבוססת ונתמכת בעדויות יתר העדים, וכן בראיות הנוספות המצויות בתיק כמפורט לעיל, וקובע כי הנאשם הסיג גבול כאשר נכנס לחניון הבית המשותף לחנייה השייכת לג', בכוונה לנקב את צמיגי רכבו תוך שהוא אוחז באולר לדרמן ומנקב באמצעותו את צמיגי רכבו של המתלונן.

ראיית סכין "הלדרמן":

אשר לטענת הסניגור כי לא הוכח כי הסכין נשוא תיק זה הינה סכין מתקבעת הואיל ומוצג הסכין הושמד. אכן, מוצג הסכין הושמד. התביעה נימקה זאת בכך שבתחילה תיק זה נסגר על ידי ראש השלוחה ולאחר מכן הוגש ערר שנדון על ידי הגורמים המוסמכים שהחליטו כי יש ראיות לצורך הוכחת כתב האישום והתיק נפתח מחדש, כאשר בין סגירת ופתיחת התיק חלפו כשנתיים ועל כן על פי הנהלים מוצג זה הושמד מתוך ההנחה כי לא יתקיים משפט. בעניין זה יצוין כי לכלל "הראייה הטובה ביותר" קיימים חריגים המאפשרים בנסיבות מסוימות, מקום שהמסמך המקורי אבד או הושמד, ללא כוונת זדון, או כאשר הגשתו כרוכה בקשיים, תהיה הראייה המשנית קבילה אך היא (ראו ע"פ 4481/14 **פלוגי נגד מדינת ישראל** וההפניות שם), וזאת כחלק משינוי הגישה של בתי המשפט בדיני הראיות והמעבר בין קבילות למשקל. לפיכך, תמונות הסכין שצולמו התקבלו כראיה.

אשר לכלי החד שנצפה בידיו של הנאשם בתמונות מהמאבק עמו, מדובר באולר באורך של כ-11 ס"מ, שהינו, לפי חוות הדעת בתיק, פלייר משולב, בין היתר בסכין מתקבעת (ראה תמונה מס' 3 בת/7 וכן ת/38 שם צוין על ידי החוקר רס"ר ערן דנינו, שצילם את הסכין, כי **"הסכין הינה סכין מתקבעת על ידי כפתור"**). מהתמונות ניתן לראות שכאשר צולמה הסכין, ללא שאחזו בה, כשהיא מונחת על משטח, נותרה הסכין מקובעת וללא שינוי. בנוסף, אף בחוות דעת המומחה שביצע המומחה ניקולאי וולקוב ממעבדת הסימנים והחומרים במז"פ, בוצעה בדיקה של הסכין, כחלק מבדיקת התאמת

הנקבים בצמיגי רכב המתלונן לאותה הסכין. באותה חוות הדעת תיאר המומחה את הסכין כ"פלייר משולב מדגם **SOG POWER LOCK**". עוד נבדק ונמצא מחוות דעת המומחה, כי סימני הניקוב בצמיגים דומים לסימנים המתקבלים מאותה הסכין, ואלו מסקנות המומחה: **"בכל אחד מהצמיגים...מצאתי סימני ניקוב הדומים בצורתם לסימן דקירה המתקבל באמצעות כלי מחודד כגון הדוקרן הנמצא בפלייר המשולב..."**. עוד נמסר, כי הגם שאין באפשרות המומחה לקשור בוודאות את הסימן שנוצר מהדוקרן לסימנים שנותרו בצמיגים, נמצא **"דימיון בין צורת הנקבים הנמצאים בצמיגים...לבין צורת הנקב המתקבלת באמצעות הדוקרן..."** ולסיכום כתב המומחה **"לדעתי, אפשרי שהדוקרן של הפלייר המשולב...שימש לניקוב הצמיגים..."** (ראה חווה"ד מיום 4.11.10, ת/5).

לאור האמור, אני קובע כי מדובר בסכין שהינה מתקבעת.

פציעת המתלונן באמצעות סכין "הלדרמן":

אין חולק, כי המתלונן סבל מפצע דקירה בבטנו וזאת כפי שעולה מהתעודה הרפואית שהוגשה (ת/5 מיום האירוע) וכן מהתמונות שהוגשו (תמונות 6-7 מת/9). המתלונן תיאר בפני בית המשפט וכן בהודעתו במשטרה כיצד נוצר מאבק עם הנאשם, אשר החל להתקרב אליו ואל בניו, כאשר הוא אוחז בסכין בידו ובדרך מאיימת, וכיצד במהלך המאבק נדקר בבטנו:

"ואז הוא התקרב מולנו ביקשנו ממנו לעצור אמרנו לו חכה תגיע משטרה ואז הוא שלח את היד שלו לכיוון שלי זיהיתי שהיה לו משהו ביד, הרגשתי חבטה בבטן, ואז אמרתי יש לו סכין. ואז אני ובני ל' ריססנו אותו בגז פלפל שהיה לנו ולע' היתה מצלמה, כל הזמן אני אמרתי שיש לו סכין. נגררנו איתו מחוץ לחניה למדרכה, הזמן הזה הוא מושך אותנו. זעקנו לעזרה ואחד הילדים התקשר למשטרה ואמר שיש פורץ חמוש. הצלחנו להשכיב אותו והוא אמר אני אשתף פעולה עזבו אותי תנו לי לנשום. אמרנו לו שישאר על הרצפה ובנתיים הגיעה מכונית עם אנשים סימנו להם לעצור על מנת שיעזרו לנו להחזיק אותו ומאדם נוסף שהיה במקום ביקשנו שיתקשר שוב למשטרה וכך עשה תוך כדי שהזמין משטרה, ניידת כבר הגיעה ואזקה אותו. ברגע הזה הרגשתי כאב בבטן הרמתי את החולצה וראיתי דקירה בבטן" (הודעה המתלונן מיום האירוע בשעה 2:00, בש'11-26).

גם בניו מתארים השתלשלות דומה של האירוע, כיצד ירדו לחניה מצוידים בגז פלפל ומצלמה על מנת לתעדו, וכיצד כאשר נתפס הנאשם "על חם", החל צועד לכיוונם באופן מאיים, וכך החל המאבק עם המתלונן:

" ואז אחי ל' הגיע אליו ראשון וראה אותו רכון ומנקב את אחד הצמיגים ואז הוא צעק לו משהו והוא קם והלך לאט בהליכה תמימה ואז אבי ניגש אליו ואמר לו לעצור את זה אני כבר צילמתי כי הייתי מאחורי אבי ואז הוא נעמד מול אבי ואז ראיתי משהו חד יוצא מהיד שלו ואז צילמתי את זה ואז ממש ברגע שאבי אמר לו לעצור הוא לא ניסה לברוח ואז אבי והבחור החלו להתעמת ביניהם ואני צילמתי ואחי ניסה לרסס אותו בספריי במגמה להפעיל עליו כמה שפחות אלימות ואנחנו הורדנו אותו לרצפה הוא

ניסה להשתחרר ולזחול לכיוון הרחוב לציין כי כבר שאבי ניגש אליו הוא דקר אותו, אני לא ראיתי את זה כי צילמתי את הארוע..." (ראה הודעת ע' א' מיום האירוע בשעה 10:44, בש' 12-18).

"ראיתי שהוא מתקרב במהירות ואמרתי לו "עצור, אל תתקרב" גם אבי ואחי ע' אמרו לו כל מיני דברים. אני זוכר ששמעתי את אבי צועק "יש לו סכין". בשלב הזה כאשר הבחור התקרב אליי בצורה מהירה כשיש לו סכין ביד הימנית, חששתי והרגשתי מאוים, הרגשתי כי הבחור עומד לעשות לי משהו עם אותה סכין. לכן בשלב הזה הרמתי את גז הפלפל וריססתי לכיוון של אותו בחור. ישר אחרי שריססתי לכיוונו התקרבנו אליו אני אבי וע' ותפסנו. את ידו הימנית בכדי להוציא ממנו את הסכין. הבחור נאבק עימנו והשתולל והעיף את הידיים שלו לכל כיוון. בשלב הזה כאשר אנחנו עדיין בחניה של הבית הוא תפס את אבי בחולצה ושלח את ידו הימנית לעבר הבטן של אבי...רק אחר כך כאשר הגיעו השוטרים ויכולנו להרפות מאותו בחור אבי שם לב כי הוא נדקר בביטנו". (הודעת ל' א' מיום האירוע, שעה 10:14, בש' 8-16).

הנה כי כן, לפנינו גרסאות דומות וכמעט זהות של האירוע מפי שלושת המשתתפים בו.

מנגד, הנאשם הכחיש כי דקר את המתלונן, וכאשר נשאל כיצד האחרון נדקר בבטנו, השיב תשובות סתמיות כגון: "אני לא תקפתי אף אחד" (ת/31 בש' 54); "...לטענת המתלונן בשלב הזה אתה דקרת אותו, האם כך הדבר? לא" (ת/33 בש' 62-63); "אני לא יודע מי דקר את אותו בחור" (ת/33, בש' 72).

עדויות המתלוננים שנכחו באירוע יחד עם פצע הדקירה, מיקומו ברום הבטן, התמונה המשקפת את הפציעה עדותו של הבן שראה "מכה לבטן" שאביו קיבל במאבק עם הנאשם, והתעודות הרפואיות, ולהב הסכין, לא משאירים מקום לספק, כי פצע הדקירה נגרם מסכין הלדרמן, בה אחז הנאשם, במהלך התעמתותו עם ג', כשהוא עשה בה שימוש ודוקר אותו.

אל מול חומר הראיות המוצק שסיפקה ההגנה, הציב הנאשם גרסה בעייתית בלשון המעטה שחוסר סבירות קיצוני מאפיין אותה ואף את אופן מסירתה כפי שהתרשם בית המשפט בעין.

גרסאות הנאשם ידעו התפתחויות ושינויים לרבות פרטים כבושים. הנאשם הוסיף ושינה פרטים מהותיים בעדותו לעומת הגרסה אותו מסר בחקירותיו במשטרה. כך למשל, מסר במשטרה לפיו פגש בבחורה לראשונה באותו הערב, ואילו בעדותו בבית המשפט מסר "אני מכיר אותה די מספיק זמן" (עמ' 74 לפרוט' בש' 19-20). כמו כן, הוסיף הנאשם פרטים נוספים אודות אותה הבחורה כגון גילה, מצבה המשפחתית וכו'. עם זאת, למרות ההיכרות לה טען, לא ידע את כתובתה, באיזה בנין היא גרה, באיזו קומה.

זאת ועוד, כאשר התבקש הנאשם במהלך עדותו בבית המשפט או חקירותיו במשטרה להביא את אותה בחורה עלומה, למסור עדות ולתמוך בדבריו, טען כי היא אינה מעוניינת למסור עדות, וכי הוא לא רוצה לסבך אותה עם בעלה, וכן הוסיף ואמר כי אותה הבחורה מסרה לו שאם יקראו לה, היא תמסור כי אינה מכירה אותו.

יצוין, כי הנאשם טען בבית המשפט כי איתר אותה בפייסבוק ולבקשתו ניתנה דחיה כדי להביאה לעדות אך, בדיון הנדחה טען, כי היא לא מוכנה לשתף פעולה, גם אם ינקטו כל אמצעי הזהירות.

סתירה נוספת בגרסתו של הנאשם נוגעת לפגישה בין הנאשם לאותה בחורה שנטען כי עימה נפגש. הנאשם טען כי לאחר שנפגשו בהדרגה, הם קבעו להיפגש ברחוב הנטקה וכן מוסיף **"היא הייתה באוטו נוסעת...האוטו שלה היה מלא בכל מיני חפצים שהיא הביאה לאימא שלה"**. בחקירתו במשטרה מסר כי חברתה של אותה הבחורה, אותה הוא אינו מכיר, הגיעה לאסוף אותה ולקחה אותה ברכב המזדה שלה, כאשר בהמשך מסר כי רכב המזדה היה בכלל של אותה הבחורה או של הגרוש שלה - **"שלה או של הגרוש שלה"**, ולא הוזכרה אותה חברה שבאה לאסוף אותה פעם נוספת.

מהתפתחות גרסתו של הנאשם כאמור, נראה כי הנאשם בדה מליבו את קיומה של פגישה עם אותה בחורה באותו ערב, מטעמים ברורים, על מנת לתרץ את שהותו באותה שעת ערב סמוך לבית המתלוננים. הסבריו על חוסר יכולתו להביא לעדות נראו מאולצים וקשה היה להאמין שזוהי באמת הסיבה לאי הבאתה למתן עדות במיוחד כאשר הנאשם לא מסר פרטים מלאים עליה באותו ערב בו לטענתו הוכה קשות.

זאת ועוד, בעדותו בבית המשפט תיאר הנאשם את התקיפה כלפיו על ידי המתלוננים, כשוד. לטענתו, התוקפים הוציאו את הארנק מכיסו. הוא שמע את אחד התוקפים אומר לאחר **"אבא יש לו הרבה כסף בארנק"**. דברים אלו התפתחו לאורך חקירותיו, ולא נאמרו על ידי הנאשם בהזדמנות הראשונה בה נחקר ולו ברמז. מדובר בפרט מהותי אותו כל אדם היה מוסר מיד למשטרה באירוע בו הוא נתקף ונשדד על ידי אחרים. גם כאן, נראה בבירור כי הנאשם מנסה לבסס את גרסתו וליצור מניע למתלוננים לתוקפו. שכן, הנאשם הבין היטב, כי מה לאנשים נורמטיביים, אב ושני בנים, לתקוף אותו ללא סיבה נראית לעין.

הנאשם ביקש להרחיק עצמו מהסכין למרות שהתמונות מתעדות באופן ברור את אחיזתו בו והעדים קושרים אותו לסכין, וגם לגבי פרט זה מסר פרטים סותרים. בחקירתו ביום האירוע כאשר נשאל האם נגע בסכין מסר **"אני לא יודע, אני לא החזקתי את זה"**, ואילו בתמונות שצילם בנו של המתלון, המסומנות ת/10 (בתמונה 5267) ניתן לראות בבירור, כי הנאשם אוחז בסכין הלדרמן. גרסתו של הנאשם לפיה לא נגע בסכין מנוגדת אף לדברים שהוא עצמו מסר בעדותו, כאשר הסביר כיצד תפס מה שהיה בידיהם של המתלוננים וזרק אותה; לטענת הנאשם על מנת לשחרר את הסכין מידו של המתלון לחץ לו על היד וזרק את מה שהיה בידו. ברם, בתמונה שמספרה 5267 ניתן לראות כיצד הנאשם מחזיק בחוזקה את סכין הלדרמן בידו בצורת אגרוף. אם היה אמת בגרסתו הרי שלאחר שחילץ כביכול את הסכין מידי תוקפיו, היה משליכה.

מנגד, גרסאותיהם של המתלוננים מבוססות היטב בראיות הקיימות בתיק. ראשית, מדובר בעדויות עקביות, דומות עד זהות בגרסאותיהם. המתלון ובניו שהעידו בבית המשפט ובמשטרה לא העצימו את האירוע, ולא הגזימו בתיאוריהם את שהתרחש, כאשר לא ידעו פרט כזה או אחר הודו בכך בפה מלא ולא ניסו להסתיר זאת. העובדה כי המתלוננים היו מצוידים עם גז פלפל ועם מצלמה תואמת את גרסתם כי ירדו מבניין ביתם על מנת לתפוס את האדם אשר ניקב לרכבו של המתלון את הצמיגים, לתעדו ולהצטייד בכלי להגנה עצמית על כל מקרה שלא יהיה. אף העובדה כי אכן נמצאו צמיגים מנוקבים ברכבו של המתלון מתיישבת עם אותה הגרסה (ראה תמונות הצמיגים שבת/7).

גם פציעתו של המתלון, חזיתית בבטנו, מתיישבת עם גרסת המתלון ובניו לפי הנאשם הגיע לכיוונם מקדימה, ותוך כדי ניסיון להדפו נדקר האב בבטנו (ראה תמונות 5274 בת/10 ותמונות 6-7 בלוח הצילומים ת/9).

בניגוד לגרסת הנאשם הנעדרת מניע מצד המתלוננים לתקוף אותו. גרסתו של ג' ובניו כי רצו לתפוס ולצלם את האדם אשר ניקב את הצמיגים מספר פעמים בעבר, מגובה בראיות אשר קושרות את הנאשם לאותו מעשה. כך למשל, הודעתו

של מר שלמה זולקובר מיום 11.10.2010 המאשש את ניקוב הצמיגים שנעשה לנאשם בעבר ומסר את הדברים הבאים:

"אני הגעתי היום בכדי לציין כי באותו לילה בו נוקבו לי צמיגי הרכב, נוקבו גם צמיגי רכבו של ג' א' שגר ברחוב הנתקה שסמוך אליי. אני וג' בעבר עבדנו יחד בעירייה כאשר אני הייתי בתפקיד ק. בטיחות בתעבורה. יחד היינו קשורים לגילוי המקרה של גניבת הדלק על ידי עובד בשם עומר זידאן אשר הוגש נגדו כתב אישום בשל כך ועד היום מנוהלים הליכים משפטיים שלו...אני בטוח שאותו עומר מנסה להתנקם בצורה כלשהי ושולח לגרום לי ולכל מי שקשור לאותה פרשה נזקים לרכבים" (ת/3, בש' 8-2).

עדות נוספת התומכת בכך היא של מר נועם אשכנזי שמסר כי גם לו נגרמו נזקים לרכב ונוקבו לו כל 4 צמיגי הרכב שלו השייך לעירייה, וכי באותו לילה בו נוקבו הצמיגים שלו ניקבו גם את הצמיגים ברכבו של המתלונן וכן מסר את הדברים הבאים:

"אני הגעתי היום כי אני רואה קשר בין 2 המקרים שקרו לי ולג' ולשלמה מכיוון שבעבר הייתי קרוב מאד לג' שהיה מנהל אגף התברואה...אני עבדתי כנהג משאית תחתיו. לפני כ-5 שנים אני התלוננתי בפני ג' שהיה מנהל שלי, שרוקנו לי את הסולר מהמשאית במהלך השבת...ואני חושב שאותם גורמים שמתנכלים לג' ולשלמה מתנכלים גם לי..." (הודעת נועם אשכנזי מיום 11.10.10, בש' 11-6).

ואכן, מבדיקת פלט השיחות ממספר הטלפון הנייד של הנאשם, עולה כי קיימות מספר שיחות בין הנאשם לבין עומר זידאן, לפני וביום האירוע עצמו ואף בסמיכות זמנים לאירוע נשוא תיק זה. כאשר נשאל על כך הנאשם בחקירתו מסר כי אינו מכיר את עומר זידאן (ת/35 בש' 37-38), וכן טען כי הפלאפון אינו שלו משנת 2003 אלא של אחיו, כאשר נשאל איך ניתן להסביר זאת מסר **" זה יצא ככה במזל"**. גם כאן ישנה סתירה חזיתית בין גרסתו ההפכפכה של הנאשם לבין ראיות טכנולוגיות חד משמעיות.

סיכום הממצאים:

גרסתו של הנאשם הינה כאמור מלאה סתירות ופרכות ואינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק כפי שפורטו לעיל. הנאשם הציג תזה לפיה הוא הותקף על ידי המתלוננים, תחילה ללא סיבה, לאחר מכן טען שהוא נשדד על ידי המתלוננים. כאשר עומת הנאשם עם הרקע ומכלול הראיות בתיק, לא הצליח להסביר מדוע נוקבו צמיגי הרכב של המתלונן, ובהמשך טען כי המתלוננים הם אלו שניקבו את הצמיגים על מנת להסביר מדוע תקפו אותו. גרסת הנאשם ועדותו לא הותירו רושם אמין על בית המשפט בלשון המעטה. מדובר בגרסה לא הגיונית בעליל. עוד לא הצליח הנאשם להסביר מה היו מעשיו בסמוך לביתם של המתלוננים. גרסתו כי היה בדרך לפגוש בחורה אלמונית לא הוכחה ולוותה בסתירות רבות. לפיכך, אני דוחה את גרסתו של הנאשם כבלתי אמינה.

מנגד, מבחינת הראיות ועדויות התביעה עולה אפוא תמונה ברורה של אופן התרחשויות האירועים, כולל הרקע לאותם האירועים, והיא התמונה העולה מעדויות המתלוננים ועדי התביעה הנוספים, מהראיות בתיק וממבחן השכל הישר; הנאשם הגיע לבניין ביתם של המתלוננים, כאשר בידו סכין לדרמן, ונכנס לחניית הבניין ולרכבו של המתלונן. אחד מבניו

של המתלונן אשר תצפת על החנייה, בעקבות מקרים קודמים של ניקוב צמיגי מכוניתם, הבחין בנאשם, והזעיק את אביו ואחיו. השלושה ירדו יחד לחניית הבניין, כאשר בידיהם מצלמה לתיעוד העבריון, וגז פלפל להגנה עצמית. שכן, המתלוננים תיארו לעצמם, כי מן הסתם, מי שמנקב את צמיגי הרכב חמוש בכלי חד.

הנאשם הופתע מהימצאות המתלוננים בשעה זו בחנית הבית המשותף. אחד מבניו של המתלוננים אף ראה את הנאשם מנקב את הצמיג הימני הקדמי של הרכב, שאכן התברר שנוקב, יחד עם שני צמיגים נוספים (ראה תמונות 6-18 בת/7). מכאן החל עימות בין המתלוננים לבין הנאשם, המתלוננים ביקשו שיתרחק מהרכב, ואילו הנאשם, כאשר הסכין בידו, פנה וחתר למגע עם אחד מהם, כאשר חשו המתלוננים סכנה ממשית לחייהם נוכח הכלי החד שהיה בידיו ותעוזתו, ריססו אותו בתרסיס הפלפל על פניו של הנאשם, והחלו להיאבק עמו על מנת להכניעו ולקרוא למשטרה. במהלך אותו עימות, נדקר האב בבטנו.

סוף דבר:

אשר על כן, הנני קובע כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר ועל כן הנני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, במעמד הצדדים